

og som omfatter de øvrige emner, der i dag er indeholdt i søjle 3, fortsat skal forblive i søjle 3.

Overførsel af visse områder fra søjle 3 til søjle 1
Det hollandske formandskab foreslår, at det nye afsnit vedrørende fri bevægelighed skal dække følgende syv samarbejdsområder:

1. Intern og ekstern grænsekontrol
2. Asylpolitik
3. Indvandring
4. Tredjelandstatsborgeres ophold
5. Administrativt samarbejde mellem myndighederne
6. Civilretligt samarbejde
7. Byrdefordeling ved pludseligt indvandringspres

Hertil kommer en bestemmelse, der foreslås placeret andetsteds i EF-traktaten, om:

8. Visse former for toldsamarbejde

Det er tanken, at der inden fem år efter traktatens ikrafttræden vil skulle vedtages regler vedrørende områderne opregnet i punkt 1-3 ovenfor. Dette gælder dog ikke for regler om tredjelandstatsborgeres status som flygtninge samt regler om opholdstilladelse for indvandre- re, herunder på familiesammenføringsområdet.

Med hensyn til beslutningsprocedurer lægges der op til overgang fra enstemmighed til kvalificeret flertal efter en overgangsperiode på tre år. Det er fortsat åbent, om Europa-Parlamentet skal høres, eller om der skal indføres fælles beslutningstagen.

Ligeledes efter tre år forudses delt initiativret (såvel Kommissionen som medlemsstaterne) erstattet af eksklusiv initiativret til Kommissionen, dog således at Kommissionen forpligtes til at behandle alle anmodninger fra medlemslandene om at fremlægge forslag.

Der er to hovedundtagelser fra disse generelle beslutningsprocedurer:

For det første foreslås bestemmelserne vedrørende visumregler undtaget fra den tre-årige overgangsperiode, således at der fortsat vil være kvalificeret flertal og eksklusiv initiativret til Kommissionen på dette område, jf. gældende regler vedrørende visumpligt i medfør af artikel 100C EF-Traktaten.

For det andet foreslås enstemmighed fastholdt for så vidt angår byrdefordeling og tredjelandstatsborgeres ophold.

Tretten medlemslande – det vil sige alle undtagen Storbritannien og Danmark – er tilhænger af overførsel til søjle 1 af alle eller nogle af ovennævnte otte områder. Nogle lande – især

Frankrig – har betænkeligheder ved at anvende alle de fællesskabsretlige instrumenter i søjle 1 på disse samarbejdsområder.

Danmark har under drøftelserne henvist til Edinburgh-Afgørelsen og argumenteret for, at man i stedet effektiviserede det eksisterende mellemstatslige samarbejde. Fra dansk side har man modsat sig indførelse af kvalificeret flertal og eksklusiv initiativret til Kommissionen.

Effektivisering inden for rammerne af søjle 3-samarbejdet

Såfremt ovennævnte otte områder overføres til søjle 1, vil det fremtidige søjle 3-samarbejde herefter især vedrøre samarbejde om kriminalitetsbekæmpelse, herunder politisamarbejde og – om nødvendigt – tilnærmelse af strafferetlige regler. I den forbindelse foreslår formandskabet, at Europol gives en vis operativ kapacitet. Heri ligger, at Europol kan *anmode* nationale politimyndigheder i medlemslandene om at foretage undersøgelser mv. samt bistå disse, såfremt det ønskes. Derimod er der ikke tale om, at Europol skal kunne operere på egen hånd i medlemsstaterne.

Hovedinteressen koncentrerer sig om, i hvilket omfang nye fællesskabsretligt inspirerede procedurer og metoder skal indføres i søjle 3 med henblik på at opnå en effektivisering af samarbejdet. De påtænkte nye elementer vedrører:

- rammeafgørelser
- beslutningsprocedurer
- initiativretten
- Domstolens rolle

Rammeafgørelser vil udgøre et nyt instrument. Ifølge det hollandske forslag vil rammeafgørelser være bindende for medlemslandene med hensyn til de mål, der skal opnås, men vil overlade medlemslandene en vis margin for implementeringen. Rammeafgørelse kan ikke have direkte virkning.

Medlemslandene er nogenlunde lige delt i spørgsmålet om fortsat enstemmighed kontra indførelse af kvalificeret flertal i søjle 3. I det seneste tekstforslag fra formandskabet er der ikke taget stilling til dette spørgsmål.

Formandskabets tekst lægger op til udvidelse af Kommissionens delte initiativret til at omfatte alle søjle 3-spørgsmål, hvilket der er bred tilslutning til.

Der lægges op til en mere omfattende inddragelse af Domstolen i søjle 3-samarbejdet. Domstolen skal ifølge formandskabets forslag kunne afgøre præjudicielle spørgsmål vedrørende